

Egyedül

Ossian

Parkokban, padokon,
Mozikban, buszokon,
Néha csak, úgy melléd ül,
Egy-egy arc egyedül.

Száz ünnep néma hangját,
Ezer csend gyűlölt dalát - hallottad -
Szemükben tisztán láttad,
Az álmatlan éjszakákat.

Elfogy a Fény, az összes Remény,
Messze kerül, az Érzés kihűl.
A nagy tömegben, mint vad tengerben,
Magányos szigetként élsz egyedül.

Utcákon, házakban,
Közelben, távolban
Mint furcsa Törzs, csodát vár,
Fohászuk égre száll.

Szorongás szürke szárnyát,
Vágyaik suttogását - hallottad -
Arcukon tisztán láttad,
Eltitkolt álmaikat.

Elfogy a Fény...